

θα είναι πιο πολιτισμένοι γιατί λαβαίνουν εθνική ανατροφή και αγαπούν την πατρίδα τους.

Νόμισα πως έπρεπε ν' αναφέρω όσα ανάφερα γιατί νομίζω πως πρέπει να σταματήσει το μίσος που προέρχεται από το φανατισμό και την αμαθειά, γιατί το εθνικό μας συμφέρο, ή ζωή του έθνους μας το θέλει, το ζητεί. Στην Ελλάδα δεν είναι σά σ' άλλα μέρη που όποι θέλουν να δοθούν στο κυβερνητικό στάδιο, να γίνουν δηλαδή βουλευτάδες και ύπουργοί, καταγγίνονται σε ειδικές σπουδές και μελετούν καλά την ιστορία του έθνους του. Σε μας ο καθένας κι ο πιο μπόσικος και ο πιο άγραμματος μπορεί να γίνει όχι μόνο βουλευτής αλλά και..... (με συμπάθειο) ύπουργός. Πρέπει λοιπόν νομίζω κείνοι που γράφουν τόσο ώραία πολιτικά γράμματα να προσέχουν τί γράφουν και να μη λησμονούν πως με τέτοια πολιτική που κρατούμε όχι μόνο δεν προοδεύουμε, όχι μόνο πάμε πίσω σάν τόν κάβουρα, αλλά παίζουμε κ' ένα πολύ άσκημο ρόλο.

Ξέρουμε πως ο λαίμαργος όταν θέλει να φάη τρούφες παίρνει ένα χοίρο που μυρίζεται που είναι οι τρούφες και τις βγάζει. Άμα την ξεβγάλη, ο λαίμαργος τραβάει μια ματσουκιά στο κεφάλι του χοίρου, παίρνει την τρούφα και του δίνει γι' ανταμοιβή μια πατάτα. Όταν καμία μεγάλη δύναμη (ζήτω κ' οι προστατίδες δυνάμεις) όρέγεται καμία έπαρχία της Τουρκίας μας κουρδίζει και δεν ξέρω πως και γιατί οι φημερίδες μας αρχίζουν να γράφουν—περί δούλων ελλήνων, δούλης Ελλάδος, των σιναζόντων υπό τον βάρβαρον ζυγόν—βγαίνει ο κόσμος, οι πρόεδροι των συλλόγων, αναστατώνουν τόν κόσμο, και ή σεβαστή κυβέρνηση που γνωρίζει τα συμφέροντα του έθνους μας όσο εγώ γνωρίζω τα συμφέροντα της Μαντισουρίας κουρδίζεται, ρυμουλκείται και αρχίζουν τα δάνεια και επιστροφές—Τη πατριωτική επεμβάσει των πατριωτών τραπεζιτών—Κ' έτσι βγαίνει στη μέση ή τρούφα (ή έπαρχία δηλαδή), την παίρνει ή ως τώρα άγνωστη δύναμη που μας εκούρδισε, παίρνουμε κ' οι άλλες Δυνάμεις από κανένα κομματί και μες.....σάν το χοίρο που ανάφεραμε τρώμε τη ματσουκιά στο κεφάλι με τα δάνεια δηλαδή και, με κανένα πρωτόκολο και.....περιμένουμε για την ερχόμενη φορά να κάμουμε καινούργια δάνεια και.....να διαμελίσουμε το έθνος. Αυτό συνέβηκε με την επανάσταση της Κρήτης του 66 που σκοτώθηκαν τόσο άνθρωποι, ξεσιπώθηκαν τόσο άλλοι και που είχε ως αποτέλεσμα ν' αποσύρρη ή Τουρκία το στρατό της από το φρούριο του Βελιγραδίου και για μας να φορτωθούμε από δάνεια και να φάμε το Πρωτόκολο του Παρισιού! Είναι ανάγκη να εξιστορήσω τα του 1878 με την Κύπρο που πήρε ή Αγγλία κλπ. κλπ.;

Για τί εκαυχόντανε ο άείμνηστος και αοίδιμος Δεληγιάνης ο και υπέρμαχος των θεσμών; Έκαυχόντανε πως ποτέ του δεν πάτησε το πόδι του στην Τουρκία. Τί κατάφερε μέσα στα τόσα άλλα σφάλματα του ο άείμνηστος, ο αοίδιμος και θεόπνευστος Τρικούπης με την έγγλεζική του την ανατροφή και με τα μεγάλα του προγράμματα; Την υπερβολική φορολογία, την κατάργηση των παπάδων του στρατού, και το χειρότερο τη σημερινή κατάσταση της Μακεδονίας και τις σφαγές των δημοσίων μας της Βουλγαρίας με τη συνεννόηση που θέλησε να κάμη με τη Βουλγαρική κυβέρνηση για να μοιράσουμε την Μακεδονία. Από το διάβημα τούτο έφάνηκε πόσο ήξερε την ιστορία μας και την εθνολογία. Να μη λησμονήσουμε ν' αναφέρουμε πρό πάντων και την άτιμη χρεοκοπία με την όποια δεν άφάνισε μόνον το ήθικό γόνιμο της Ελλάδας, όχι μόνο τα οικονομικά των ρωμιών, αλλά άφάνισε όλο τόν ελληνισμό γιατί είχαν κάμει την άνοησία οι διαχειριζόμενοι τις περιουσίες των φιλανθρωπικών και εκπαιδευτικών ιδρυμάτων όλου του ελληνισμού να καταθέσουν τα κεφάλαια τούτων στην Ελλάδα χωρίς να φαντάζονται την άπερισκεψία που έχουν όλοι οι κυβερνήτες της Ελλάδας όταν πρόκειται για τα συμφέροντα του Ελληνισμού και που δε σκέφτονται παρά να ικανοποιήσουν τόν εγωισμό τους και τη φιλαρχία τους. Ο μόνος που μετά τη Μεταπολίτευση ισκί-

φτηκε ν' αλλάξει πολιτική εΐτανε ο μακαρίτης Δηληγεώργης. Άλλά εις ουδείς.

Τί κάνει σήμερα ο κ. Καζάζης; Φωνάζει και αναστατώνει τόν κόσμο για να όπιστούμε και να έτοιμάσουμε στρατό, να έτοιμαστούμε για πόλεμο—διότι έπέστη ή κοίσιμος όρα. Θέλει δηλαδή να ξαναπαίξη ο ελληνισμός το ρόλο του χοίρου. Αυτό έπρεπε να έννοήσουν εκείνοι που θέλουν να διοικήσουν τόν ελληνικό λαό και να λάβουν υπ' όψη πως όταν το 1897, σά νευρόσπαστα, έκάμαμε τόν πόλεμο ο προετοίμαστον, οι βούλγαροι που είχαν και στρατό ούτε έκούνησαν κ' έτσι ή Τουρκία είχε όλο το στρατό στα σύνορά μας. Τώρα που οι βούλγαροι είναι πραγματικώς έτοιμοι και καλά διοργανωμένοι που το συλλογείται ή Τουρκία να τους πολεμήση, βγαίνουμε μες να μαζέψουμε δύομισυ στρατιώτες στα σύνορα χωρίς άλλο αποτέλεσμα παρά να έμποδίσουμε την έλευθερία των κινήσεων της Τουρκίας, να της φέρουμε άντιπερισπασμό και να την έμποδίσουμε να χη όλη της τη δύναμη, που την έχει ανάγκη, στα βουλγαρικά σύνορα. Φοβερή διπλωματία! Έλληνες άει παίδες. Η δε σεβαστή μας κυβέρνηση που άλλο δε ζητά βρίσκει ευκαιρία για ν' αύξηση τους ήδη ύπερβολικούς φόρους.

Πάντα, πριν κουνηθώ ο άνθρωπος πρέπει να εφαρμόζη το λαϊκό—δέκα μέτρα κ' ένα κόψε—και πρό πάντων σε τέτοια δεινή παραζάλη που βρίσκεται σήμερα το έθνος μας, που κάθε κίνημα έχει άνυπολόγιστο συνέπεια.

Μόναχο.

Σ. Κ. ZABITZIANOS

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΟ ΜΕΤΑΞΙ

Φίλε «Νουμά»,

Έβδομηνταπέντε μιλλιούνια δραχμές τόν κάθε χρόνο ήμπορεί να φέρει ή Ελλάδα από το έξωτερικό στέλνοντας κουκούλια και μεταξί και δίνοντας πραγματική κι όχι του άέρα δουλιά στις Ελληνίδες γυναίκες, λέει ο καθηγητής κ. Αιγινήτης σε μια μελέτη του, και πρέπει να τόν πιστέψουμε. Άλλά θα γίνει από καμιά φορά με τη «Σηροτροφική Έταιρία» και τα βιβλία της;

Ο κ. Πάλλης γυρίζοντας πίσω το δίπλωμα της Έταιρίας είπε καμπόσα από μια έποψη για το ζήτημα τούτο: Εγώ σήμερα θα το ζητάξω από άλλη.

Καλές οι έταιρίες και μάλιστα σάν έχουνε προεδρίνα την κ. Ζιλκάνου, μα θαρρώ πως δε μπορούσε ούτε θα μπορούσαν ποτές να κάνουνε ό,τι ένας άνθρωπος, που να ξέρε καταβάθα τη δουλιά άφτή, να έχει πιτύχει σ' άφτήνα, και να έχει τη θέληση και τη δύναμη να κάνει το ίδιο σένα μέρος έπιδεχτικό προαγωγής.

Ευτυχώς για μας ο άνθρωπος άφτός ύπάρχει, εΐτανε μάλιστα καθηγητής για τα Φραντζέζικα στο Άρσάκειο στην Αθήνα, κ' ύστερα γύρεψε και πήγε στη Λάρισα παλε καθηγητής, για να είναι πιο σιμά στο μέρος που είχε σκοπό να εργαστεί με τ' άνίψια του για σπόρους και κουκούλια. Γιατί πονούσε ο άνθρωπος την πατρίδα του, και προτιμούσε να φέρει σάφτήνα τη μέθοδο του Παστέρ, μα έφυγε άναβλα, γιατί λαός και Κυβέρνηση άγρο άγοράσανε, και πήγε στην Τουρκία κ' ύστερα στην Πέρσια κ' έκανε την Προύσα Προύσα και το Γιουνάν της Πέρσις γή της Έπαγγέλις με τη σκουληκοτροφία (Σημ. ο κ. Κλ. Νικολαΐδης έγραψε μια φορά πρό 6-7 χρόνια στην «Πατρίς» του Βουκουρε-

στιού πόσα μιλλιούνια μπαίνουνε εκεί τόν κάθε χρόνο από κουκούλια που στέλνουνε στην Έβρώπη). Ο άνθρωπος άφτός είναι ο κ. Λεωνίδας Βεζάνος, που θα με συχωρέσει, πιστέψω, έν τότε παρουσιάζω στους δημογείς του χωρίς να το ξέρε και χωρίς να το θέλει ίσως, γιατί ύστερα από τόσες πιτυχημένες εργασίες ήσυχαζει με το δικίο του στην Πόλη. Μα έν ή πατρίδα τότε προσκαλέσει για να τότε κάνει «Πληρεξούσιο Άντιπρόσωπό της για την αναγέννηση της σκουληκοτροφίας» στην Ελλάδα, είμαι βέβαιος, πως θ' άφίσει το ραχάτι του, και σά στρατιώτης του καθήκοντος θα τρέξει στη φωνή της, και θα της φέρει έν όχι το μαλκαχτένιο μα το μεταξένιο αιώνα σε δέκα χρονάκια.

Μπακού (της Ρουσίας) 20. 9. 906.

Δικός σου ΚΩΣΤ. ΛΑΝΑΡΑΣ

ΦΩΝΟΓΡΑΦΟ

Άπό Πέμπτη σε Πέμπτη.

Ύπουργός Έσωτερικών ο Ν. Καλογερόπουλος

Σκοτωμοί. Αθήνα 2, Έπαρχίες 6.

Λαθωμοί. Αθήνα 11, Περσίας 5, Έπαρχίες 4

Κλεψιές. Αθήνα 3, Περσίας 2, Έπαρχίες 1 (ληστεία).

Απαγωγές. Περσίας 1, Έπαρχίες 1.

Ο ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΣ

Ο ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Έπρεπε να γράψει κι ο κ. Τσοκόπουλος στο «Νέο Άστυ» για το «Άνεχτίμητο» του Χόρν κ' έγραψε. Και μας φώτισε. Σπολλάτη του.

— Το «Άνεχτίμητο» είναι «ένα έργον άυρόμενον με την κοιλίαν». Ο κ. Παντελής Χόρν γράφει τις κριτικές στο Νουμά. Κι ο «Νουμάς» είναι «ένα Κυριακάτικο δημοσίευμα» που δεν έχει όνομα.

— Κριτική δηλ. γιματιά θέματα. Πρώτο, γιατί τις θεατρικές κριτικές στο «Νουμά» τις γράφει ο κ. Λάζαρος Χόρν (Α. Σιγανός) δεύτερο, γιατί ο «Νουμάς» έχει όνομα καθώς έχει όνομα κι ο κύριος Τσοκόπουλος κ' τρίτο γιατί το «Άνεχτίμητο» στέκεται στα πόδια του και δε σέρνεται με την κοιλιά σά μερικοί Άθηναίοι κριτικοί.

— Περίεργο ένας τόσο άληθινός άνθρωπος να δίνει τόσο ψεύτικες πληροφορίες στους άναγνώστες του.

— Το Έπουργείο της Δικαιοσύνης στις δόξες του. Με το τσουβάλι δημοσιεύει κάθε μέρα τις δικαστικές μεταθέσεις.

—Καθώς παρατηρεί μια φημερίδα με τα χρήματα που ζοδιάζονται για έδοιορικά θα μπορούσαμε κάθε χρόνο να φτιάχνουμε από ένα άντιτορπιλικό.

— Εμείς προχωρούμε περσότερο α δε γινόντανε τόσες υπαλληλικές μεταθέσεις, πάντα για κομματικούς λόγους, όχχαμε φτιάξει ως τώρα όχι μόνο άντιτορπιλικό στόλο μα και Κράτος.

— Έπρεπε να πούν και οι «Καιροί» τη γνωμολία τους για το «Άνεχτίμητο». Κι λοιπόν, έπειδή οι άξιωματικοί του ναυτικού γράφουνε όράματα, πρέπει να πρόσκαλεστούν οι ειρηνοδίκες κ' οι ψαλτάδες να διευτύνουν τα καράβια. Σοφή γνώμη κι αυτή, από κείνες δα των «Καιρών»!

— Κάτι νοστιμώτατο έπαθε ο καημένος ο Άνοητόπουλος ο Κεχηναΐος. Πρόσερε σ' ένα φίλο ποιητή τους «Πανσλαβιστάς» του και στο ξόφυλλο του βιβλίου είχε γράψει «Στόν τρυφερόν ποιητήν και φίλον μου κύριον.....»

— Ο ποιητής, πούνα κι πρώτης σειράς φαρσέρ, πτρε το βιβλίο κ' έσδησε μπροστά στον Άνοητόπουλο τη λέξη τρυφερός.

— Γιατί τη σβένεις τότε ρωτά ξαφνιασμένος ο Άνοητόπουλος.

— Γιατί δε είμαι τρυφερός ποιητής! του άποκρίνεται και σβένει και τη λέξη φίλος.

— Κι αυτό; ρωτάει θυμωμένος πιά ο εθνικός λογογράφος, καθώς τον γράφουν οι φημερίδες.

— Κι αυτό βέβαια, λέει γελώντας ο ποιητής, αφού δεν είμαι και φίλος σου!

— Τότε είσαι και σύ Πανσλαβιστής! φωνάζει θυμωμένος ο εθνικός κι άρπάζοντας το βιβλίο γίνεται άφαντος.

— Η σκηνή έγινε στο Σύνταγμα, στού Ζαχαράτου, μπροστά στον ποιητή Μαλακασή και σ' άλλους αρκετούς.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Αλ. Μαρτ. στην Τραπεζούντα. Λάβαμε τη συντρομή και σ' εύχαριστούμε. Τα βιβλία θά σου τα στείλουμε.—κ. Ε. Α. στην Πάτρα. Το «Άνεχτίμητο» του κ. Χόρν πουλιέται και στο γραφείο μας 2,50 δρ.—κ. Ν. Στ. Όχι και τόσο καλά. Στείλε μας άλλα.—κ. Ρ. Ρουσ. στη Βουδαπέστη. Σας στέλνουμε τα φύλλα από την αρχή του χρόνου και σας εύχαριστούμε.